

ה"ת 50921/10/17 - ורד ו.מ. בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 50921-10-17 ורד ו.מ. בע"מ נ' מדינת ישראל

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופט צבי פורר
	ורד ו.מ. בע"מ
	מדינת ישראל

החלטה

1. נגד המבקשת מתנהלת חקירה שעניינה עבירות על חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984 (להלן: "חוק הניקיון") וכן עבירות נוספות. במסגרת חקירה זו נתפסו ביום 19.10.17 התפוסים הבאים:

א. משאית מרצדס 6765132.

ב. משאית מרצדס 4121254.

ג. משאית מרצדס 1400754.

ד. נגרר 9349379.

ה. נגרר 9444874.

ו. נגרר 9620372.

2. המבקשת מציינת כי אין בסיס לחשד המיוחס לה. לטענתה מדובר בחשדות המופנים כלפי מפעילי אתר הפסולת באשלים ולא נגדה ועל כן יש מקום להורות על שחרור התפוסים.

3. המשיבה מצידה אינה מתנגדת לעצם השחרור אך סבורה כי יש מקום להתנות את השחרור בתנאים כאלה אשר יבטיחו מניעת ביצוע עבירות בהמשך. המשיבה עמדה על הראיות הקיימות נגד המבקשת.

4. בהודעתה המשיבה הבהירה כי תסכים לשחרור התפוסים בתנאים הבאים:

- א. הפקדה כספית בסך 500,000 ₪ (או ערבות בנקאית).
- ב. התחייבות עצמית על סך 1,000,000 ₪.
- ג. שעבוד פוליסת הביטוח של התפוסים לטובת המדינה.
- ד. רישום עיקול לטובת המדינה.
- ה. איסור דיספוזיציה בתפוסים.

5. ב"כ המבקשת הודיע כי הוא מסכים לתנאים ב-ה אך מתנגד להפקדה. בעקבות הודעה זו התבקשה המשיבה להציג את תיק החקירה לעיון בית המשפט.

6. עיון בתיק החקירה ובמיוחד במסמכים אשר סומנו בו מש1 - מש3 מלמד כי אין מדובר בחשדות המופנים רק למפעילי אתר אשלים. מדובר בחשד לביצוע עבירות מרמה רבות, עבירות הקשורות לרישוי עצמו וכמובן עבירות על חוק הניקיון. קיים חשד כי הן התחנה והן המבקשת עצמה מעורבות בביצוע העבירות ובין השאר תוך התחמקות מתשלומי "היטל הטמנה" כחוק.

7. מקור הסמכות לתפיסה הינו בסעיף 32 לפקודות סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] (נוסח חדש), התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ"). על פי סעיף זה ניתן לתפוס את התפוסים בהתקיים אחד מהתנאים הבאים:

- א. באותו חפץ נעברה עבירה;
- ב. עומדים לעבור עבירה;
- ג. החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה;
- ד. החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה;

או

ה. ניתן כאמצעי לביצועה.

8. בענייננו, עיון בתיק החקירה מלמד כי התפוסים אכן שימשו לביצוע עבירה ועל כן, בניגוד לדברי ב"כ המבקשת אין מדובר בחשדות המופנים אך ורק למפעילי אתר אשלים.

9. בבש"פ 342/06 בעניין לרגו קבע בית המשפט העליון כי:

עמוד 2

"תפיסתו של חפץ בידי המשטרה מחייבת מלכתחילה כי יתקיים מקור סמכות בחוק לתפיסה. המשך החזקתו של החפץ בידי המשטרה מחייב את שני אלה: ראשית, כי מקור הסמכות לתפיסת החפץ לא פקע ועבר מן העולם, שאם כך הוא, יש לשחרר את החפץ לאלתר; שנית, אם תכלית התפיסה נותרה בעינה, יש לבחון האם ניתן באיזון ראוי להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה פחותה בבעל הקנין בנכס, תוך החלת "חלופת תפיסה" שתגשים כראוי את האינטרסים השונים הפועלים בענין זה.

השאלה הראשונה מתמקדת בעצם קיומה המתמשך של עילת תפיסה. בחינתה מחייבת התייחסות, בין היתר, לשלב ההליך הפלילי, בנקודת הזמן הרלבנטית, אם מדובר בחקירה, מה סיכוייה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; האם יש הסתברות לקיום משפט, ומה מידת הצורך בחפץ כראייה, ומה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם גם לחילוט החפץ, וכיוצא באלה שיקולים. כך, למשל, אם הנכס נתפס למטרה מניעתית, ואין התפתחות ממשית בחקירה מזה זמן, עשוי להיות כי החשש לשימוש בחפץ למטרת ביצוע עבירה עתידית ייחלש באופן ניכר, ועמו יישמט הבסיס המתמשך לתפיסה. אם הנכס נתפס למטרת הבטחת אפשרות חילוט עתידי, יהיה מקום לבחון את אופי התפתחות החקירה, והצפי לקיום משפט ולסיומו בהרשעה; אם הנכס נתפס למטרת הצגתו כראייה במשפט, יהיה מקום לבחון מה מידת הסיכוי לקיום משפט, ומה מידת הנחיצות בחפץ כראייה במסגרתו.

השאלה השניה מתמקדת באפשרויות שחרור החפץ והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת. במסגרת זו יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי. בגדרו של איזון זה תישקל בין היתר, מידת הסכנה לפגיעה בתכלית התפיסה אם החפץ ישוחרר, לבין היקף הפגיעה בזכות הקנין עקב המשך התפיסה, ועוצמתם היחסית של האינטרסים הנוגדים תישקל ותיבחן אלה מול אלה. במסגרת איזון זה, יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את החפץ אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקנין של בעל הזכות בנכס התפוס".

10. בענייננו, מציינת המשיבה כי התכלית היא מניעתית בלבד, היינו לצורך הבטחה כי לא יבוצעו עבירות באמצעות התפוסים. דומה הדבר לתנאי ערובה שנועדו לאיין עילת "מסוכנות" בהליכי מעצר.

11. בהקשר זה נקבעו ברע"פ 1792/99 (בעניין גאלי) נקבעו הדברים הבאים:

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שיחרור בערובה ותנאי שיחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס,

חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ - הטהרנים (פוריסטים) יאמרו: לא נשלול נכס מבעליו - אם נוכל למנוע את פגיעתו הרעה שלא על דרך של מעצר. במה דברים אמורים שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס היתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שימשם ראייה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע."

12. בעניינו של גאלי הערר נדחה, בין השאר בשל העובדה שאותו כלי רכב שימש לביצוע עבירות קודמות ונגדו הוגש גם כתב אישום וזאת להבדיל מעניינו, כאשר טרם הוגש כתב אישום והתיק מצוי עדיין בחקירה.

13. סבורני כי בנסיבות העניין משהובהר ע"י המשיבה כי התכלית היא מניעתית בלבד ולא לחילוט, הרי שניתן לאיין את תנאי השחרור בתנאים מתונים מעט מאלו שדרשה המשיבה. יודגש, כי בניגוד למקרים האחרים, לא הוצגו נתונים המצביעים על עבר קודם או כי המבקשת הינה בבחינת "שור נגח" כפי שעלה בעניינו של גאלי לעיל.

14. קיים אמנם חשד אולם באיזון הנדרש ניתן לאפשר את שחרור התפוסים בתנאי הפקדה מתונים יותר מאלו שעתרה להם המשיבה. לפיכך, ישוחררו התפוסים בתנאים הבאים:

א. הפקדה כספית בסך 200,000 ₪ (או ערבות בנקאית).

ב. התחייבות עצמית על סך 1,000,000 ₪.

ג. שעבוד פוליסת הביטוח של התפוסים לטובת המדינה.

ד. רישום עיקול לטובת המדינה.

ה. איסור דיספוזיציה בתפוסים.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

